

[Ole Espersen]

enkelte af dem. Vi foreslår ganske væsentlige ændringer i skattelovgivningen, og det gør vi, fordi den nuværende lovgivning efterhånden på visse områder ikke er udtryk for en retfærdig skattefordeling, men vi gør det også, fordi det vil give et større provenu, altså en dobbeltvirkning af disse reformer.

Vi vil søge gennemført regler og principper, således at den moderne teknologi kan søges udnyttet på en samfundsmæssigt forsvarlig måde. Vi ønsker en overskudsdeling; ikke en overskudsdeling, der medfører, at den kapital, der står til rådighed for erhvervslivet, bliver mindre, tværtimod at den bliver større. Vi ønsker en udvikling af den kollektive trafik af to grunde: for det første for at spare energi, men også for at bedre miljøet. Vi ønsker at forbedre indvandrernes retsstilling på forskellige områder både ved lovgivning og gennem en ændring af den administrative praksis, og vi lægger vægt på statsministerens udtalelser om mulighederne for at give indvandrerne valget til de kommunale valg. Vi lægger vægt på den udvidede barselfrihed, på byfornyelse og boligforbedring, og jeg kunne henvise til mange andre væsentlige forslag, som er nødvendige for os. Nogle kræver udgifter, men er samtidig med til at forbedre beskæftigelsessituationen.

Jeg har ikke nævnt det udenrigspolitiske område, for valget har jo ikke medført nogen ændringer i vores holdning til udenrigspolitikken, men der er ét punkt, som har optaget debatten i den sidste tid, og det er spørgsmålet om forbedring af de nukleare våbensystemer. Der er anmeldt en forespørgsel her i tinget; vi finder det vigtigt, at tinget får lejlighed til at drøfte disse problemer grundigt, og det sker ved denne forespørgsel. I øvrigt vil jeg præcisere, at vores atomvåbenpolitik er uændret, og det vil sige, vi ikke ønsker atomvåben på dansk grund.

Den socialdemokratiske gruppe finder, at regeringens planer for den kommende folketingsssamling er udtryk for, hvad der er nødvendigt i visse henseender og ønskeligt i andre. Det er planer, der, hvis vi får et flertal til at realisere dem, vil afhjælpe de værste problemer, vi har, uden at udviklingen mod et bedre samfund af den grund går i stå. Det er planer, der er lagt frem alene af en socialdemokratisk regering og alene tiltrådt nu på dette tidspunkt af en socialdemokratisk grup-

pe, men det er planer, som efter vores opfattelse burde kunne vinde tilslutning, og vi ser frem til et samarbejde med andre partier om dem.

Lad mig midt i alt det dystre, som vi taler meget om i disse dage, give udtryk for, at vi jo også bør glæde os over, at vi er sat til at løse problemerne som demokratisk valgte medlemmer i en sammenhæng i et land, der igennem mange, mange år har været præget af demokrati og samarbejde, og det er traditioner og principper, der forpligter os alle.

Ellemann-Jensen (V):

Statsministerens åbningsredegørelse skabte ikke klarhed over, hvad det er, socialdemokratiet og den nye socialdemokratiske mindretalsregering vil gøre for at løse de grundlæggende balanceproblemer i dansk økonomi. På en række væsentlige punkter var åbningsredegørelsen konkret – det har socialdemokratiets ordfører, hr. Ole Espersen, sandelig ret i – nemlig når det drejer sig om en række velkendte socialdemokratiske programpunkter på især skattepolitikens, socialpolitikens og boligpolitikens områder. Her var budskabet klart nok. Men når det drejer sig om regeringens hovedopgave, nemlig den ændring i den økonomiske politik, som er nødvendig for at dæmme op for den katastrofale udvikling i Danmarks gæld til udlandet, så fik vi ikke noget konkret at vide.

Vi fik at vide, at problemerne er store. Vi fik at vide, at der fordres en langsigtet politik, der spænder over et bredt felt. Vi fik at vide, at regeringen lægger stor vægt på en retfærdig fordeling af byrderne, og der blev talt om at indrette de kommende års politik efter ændringer i vind og strøm. Men statsministeren fortalte ikke dette folketing noget konkret om, hvordan hans regering forestiller sig en sådan politik udformet. Vi fik kun at vide, at den sag skal diskuteres med arbejdsmarkedets parter, med erhvervslivets organisationer i de kommende uger, og vi må derfor gå ud fra, at disse organisationer nu bag lukkede døre får præsenteret en langt mere konkret og interessant åbningsredegørelse end den, statsministeren i går lod tilflyde folketinget.

Hvad hjælper det, at statsministeren taler manende om behovet for samarbejde imel-